

Van uw kerkenraad

We leven in een bijzondere tijd, niet alleen vanwege corona, maar ook vanwege de aanstaande tweedekamer verkiezingen. Van alle kanten wordt er aandacht gevraagd voor de verschillende politieke partijen, aan de hand van verschillende thema's. Het thema dat mij daarbij het meest geraakt heeft is het migratiebeleid binnen en aan de grenzen van Europa, vooral de rol die Nederland daar tot nu toe (niet) in heeft opgepakt. Vluchten doe je niet voor niets, er wordt door de overheden echter geen rekening gehouden met de mensenlevens die vast komen te zitten aan onze grenzen, het leven is daar niet meer menselijk, verre van humaan. Als ik dat vergelijk met onze eigen levensomstandigheden, hoe naar ook voor velen, maar wij hebben een basis van leven, eten, drinken, onderdak, gezondheidszorg. Ik schaam me er soms wel om, u ook?

We kunnen met z'n allen bij waken staan en tochten lopen, het komt er deze week vooral in het stemhokje op aan. Hoe humaan stemmen wij? Hoe belangrijk vinden we dit?

Roos Ykema, dochter van Christien Schneider (vertelde in in februari 2019 in onze kerk over het werk van Roos in Sarajevo), heeft stichting MiGreat opgericht. MiGreat zet zich in voor vluchtelingen onderweg, langs de grenzen van Europa. We willen deze week hiervoor graag collecteren, elke steun is welkom! Een goede, gezegende week gewenst!

Wietske

Het leven als leermeester

Een kind dat opgroeit met bespotting leert schuchter te zijn.

Een kind dat opgroeit met strijd leert vijandig te zijn.

Een kind dat opgroeit met veel kritiek leert vooroordelen.

Een kind dat opgroeit met wantrouwen leert steeds op zijn hoede te zijn.

Een kind dat opgroeit met genegenheid leert lief te hebben.

Een kind dat opgroeit met bemoediging leert in zichzelf te geloven.

Een kind dat opgroeit met waarachtigheid leert zorgvuldig te kiezen.

Een kind dat opgroeit met waardering leert te geven.

Een kind dat opgroeit met mildheid leert zorgzaam voor anderen te zijn.

Een kind dat opgroeit met interesse leert aandacht te hebben.

Een kind dat opgroeit met geduld leert verdraagzaam te zijn.

Een kind dat opgroeit met vriendelijkheid leert compassie.

Een kind dat opgroeit met liefdevolle aandacht leert liefde en wijsheid.

(Uit *Reader's Digest* van lang geleden via *Ideeënbrief 3* van Dirk van de Glind zie www.dirkvandeglind.nl zijn digitale nieuwsbrief verschijnt 1-2x per maand)

Over het dragen van je eigen last en die van een ander #veertigdagentijd

Geschreven door Foeke Knoppers

In deze blog in de veertigdagentijd probeer ik iets te zeggen over een klassiek begrip in de christelijke spiritualiteit namelijk 'dragen'. Dit werkwoord komen we, in verschillende betekenissen, twee keer tegen aan het slot van de brief van Paulus aan de Galaten: 'Draagt elkaars lasten (Galaten 6:2) en: 'Want ieder mens moet zijn eigen last dragen' (Galaten 6:5)

Beamen, aanvaarden, dragen

In de laatste tekst is dragen één van de houdingen t.o.v. wat ons overkomt (ons 'lot'). Er zijn er, grofweg gezegd, drie: we kunnen wat ons overkomt beamen, aanvaarden of dragen. Wat we kunnen beamen, waar we dus van harte 'ja' op kunnen zeggen, maakt de vreugde van ons leven uit (hoe gelukkig zijn we als we ons leven kunnen beamen!). Aanvaarden is ook een vorm van 'ja- zeggen', maar wel één die ons moeite gekost heeft: het 'neen' dat overwonnen moest worden klinkt er nog altijd in door: 'we hebben ermee leren leven'.

Wat noch beaamd en noch aanvaard kan worden zullen we – we kunnen ons er immers niet van ontdoen – met ons mee moeten dragen. Niets is ons zo nabij en blijft ons tegelijkertijd zo vreemd als wat het leven ons te dragen geeft. Aan dit dragen ontkomt niemand tenzij we de filosofie omhelzen waarin opgeroepen wordt tot een amor fati, een 'liefde tot het lot', een 'ja-zeggen' tot alles.

Liefhebben

In Gal 6: 2 ('draagt elkaars lasten') is het dragen een vorm van liefhebben. Er zijn vele vormen van liefhebben en een klassiek onderscheid plaatst twee ervan tegenover elkaar namelijk de vragende liefde ('ik kan niet zonder jou') en de schenkende liefde ('ik ben er voor je') waartoe ook de naastenliefde gerekend wordt. We zijn er natuurlijk alleen dan echt voor de ander als die ander dat toelaat of als zodanig ervaart.

Als dat niet het geval is, kan de ander – in het gunstigste geval – onze goede bedoelingen waarderen maar hij kan ook de wijze waarop wij menen er voor hem te moeten zijn als opdringerig ervaren. Als dat wel het geval is, kan de wijze waarop we aanwezig zijn, door de ander ervaren worden als iets dat zijn leven dragelijker maakt en misschien wordt ons zelfs de ervaring geschonken dat we samen gedragen worden.

Omringen met liefde

Enige bescheidenheid in de wijze waarop we er voor de ander willen is dus geboden. Misschien kan het woord 'omringen' ons hier een dienst bewijzen: we kunnen de ander met onze liefde omringen. Omringen betekent ruimte schenken en aan de grenzen van die ruimte wachten tot het je gegeven wordt er echt voor de ander te zijn.

Deze overweging helpt ons misschien om oog te krijgen voor de, bescheiden, wijze waarop God in ons leven aanwezig is. De belijdenis dat God schepper is betekent dat hij ons ruimte en tijd van leven schenkt. Hij doet dat uit liefde en dringt zich niet aan ons op. Hij omringt ons met liefde en toont in Christus zijn bereidheid ons leven te dragen. God wacht op ons. Niemand dwingt ons zijn liefde als de dragende grond van ons bestaan te erkennen. Wie dat wel doet zal daarin een reden te meer vinden om zijn eigen bestaan te kunnen beamen.

Foeke Knoppers is emeritus - predikant bij de Remonstranten. Twente was zijn laatste gemeente. (Bron: www.remonstranten.nl/blog/inspiratie/ geplaatst op 4 maart 2021)

Liturgie voor de huisdienst van ds. Tjitske Hiemstra van DG Leeuwarden

- Welkom zuster, broeder, aan jou, u, jullie.
We wensen U een goede dienst, vrede en alle goeds in verbondenheid.

De gemeente komt in gedachte samen

- We ontsteken een kaars in de naam van God, voor deze wereld, elkaar en onszelf.
Daarbij staan we stil bij vers 10 uit psalm 36:

"Want bij u is de bron van het leven, door úw licht zien wij licht."

- Zingen of lezen van psalm/NL 139: 1,2

1.
Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

2.
Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn wegen zoals Gij?
Gij kent mijn leven woord voor
woord,
Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
Ja overal, op al mijn wegen
en altijd weer komt Gij mij tegen.

- Bijbellezing Joh. 4: 1- 42 (eventueel zonder de verzen 31-38)

Het gesprek met de Samaritaanse vrouw

- Zingen of lezen: NL 653:3

Gij zijt het water ons ten leven;
de bronnen van de eeuwigheid
zijn ons ter lafenis gegeven,
zijn doorgebroken in de tijd.
O Gij, die als een bron ontspringt
in elk die tot U komt en drinkt.

- Overdenking bij het schilderij van Sieger Köder:

Vrouw bij de Jacobsbron

Gemeente van Christus,

Na het lange Bijbelse verhaal over de ontmoeting van de Samaritaanse vrouw met Jezus gelezen te hebben uit Johannes 4, neem ik u mee naar het schilderij van priester/schilder Sieger Köder. Hij leert ons op nieuwe wijze naar dit verhaal kijken en neemt daarin ons eigen levensverhaal mee.

Waarop zijn onze ogen gericht in dit verhaal van de vrouw bij de Jacobsbron?

Sieger Köder nodigt ons uit om te kijken naar de tekst vanuit 3 perspectieven:

1. we kijken naar de bron of put
2. we kijken naar de vrouw
3. we kijken naar Jezus en de vrouw

1. Bronnen zijn veel meer dan alleen waterputten.

In Bijbelse verhalen zijn het ontmoetingsplaatsen, waar Jacob zijn Rachel vond, Mozes zijn Sippora ontmoette etc. Deze plekken van ontmoeting vertellen van nieuw leven en nieuwe hoop, van ondergang en opnieuw geboren worden, van verspilde en vervulde kansen.

De donkere met baksteen beklede put heeft iets mysterieus. Het roept de vraag op: Hoe diep zou deze put zijn? Door er een steentje in te gooien, krijg je via je gehoor een idee van de diepte. Soms durf je zelf nauwelijks in de diepte te kijken. Niet durven kijken of afdalen in de put kan ook een manier zijn, waarop we met ons leven omgaan. Een psycholoog zegt: "Niets jaagt mensen meer angst aan dan het onbekende van zijn of haar eigen ziel. Velen durven niet af te dalen in de put-opening, ofwel in de eigen zielenroerselen. Ze blijven er buiten, ze leven er buiten, gefascineerd door alles wat gebeurt. Ze kijken enkel naar de rand van de put. Hun veiligheid ligt in de bekende buitenwereld, maar de diepte in zichzelf? Toch is die put/bron niet dichtgetimmerd. Wie een poging wil wagen kan zo beginnen".

De veertigdagentijd is een tijd om naar de diepte in eigen ziel te kijken. Nog extra in deze coronatijd, nu de wereld om ons heen stilstaat en we nergens heen kunnen. We worden gevraagd zoveel mogelijk thuis te blijven en slechts één persoon per dag te ontvangen. Juist deze tijd, die ons allen stilzet en waar velen moedeloos en hopeloos vermoeid door raken, is ook een kans om meer naar binnen te kijken in je eigen ziel. Werkelijk stilstaan bij eigen hoogte- én dieptepunten in het leven kan bouw materiaal geven voor de toekomst.

Het kijken in het diepe van eigen ziel of bron kan angst oproepen vanwege het puin dat je tegenkomt, maar kan ook bemoedigen, omdat we in die diepte anders leren kijken en juist **daar** nieuwe kracht en energie opdoen, ofwel levend water vinden.

2. We kijken naar de vrouw

De bron in ons verhaal is meer dan een toevallig decor. Het water is aanleiding voor gesprek, dat al snel de diepte ingaat. De vrouw kijkt over de rand de diepte in van de put. In het gesprek met Jezus ontdekt de vrouw haar eigen dorst naar écht leven. Haar verlangen naar een vervuld en geslaagd leven. Ze wil niet alleen (zoals wij allen) eten, drinken, slapen en werken. Ze wil werkelijk leven en elke relatie heeft opnieuw deze dorst naar leven niet kunnen lessen. Misschien toont de schilder haar daarom juist alléén aan de rand van de put in een rode zomerjurk. Zoekt zij daar naar wat onvervuld bleef? Wat zou u (man of vrouw) daar in de diepte zoeken, wat bleef onvervuld in uw leven?

3. We kijken naar Jezus en de vrouw

In de diepte van de put wordt niet alleen het gezicht van de vrouw weerspiegeld, maar we zien naast haar, door een lichtstraal verbonden, het gezicht van Jezus. Het gesprek met hem was als een afdaling in de eigen bron. Ze is langs en door het puin van haar eigen leven heen gegaan. Doorgebroken tot sprankelend water en heeft Christus herkend als degene die haar dorst levenslang lest. En Jezus kijkt niet een andere kant op, maar keert zich naar haar toe. Het lijkt alsof deze beide perspectieven: boven, de vrouw alleen bij de rand **én** beneden: Jezus en de vrouw samen: een soort illustratie is van 'voor' en 'na'. Het einde van het verhaal laat zien, dat behalve Christus als bron van het leven te vinden, deze vrouw ook met hem verder wil gaan en zijn eerste getuige wordt in Samaria. Zijn eerste apostel vóór de opstanding, zoals Maria Magdalena zijn eerste apostel is ná de opstanding.

Laten we nog een tijd blijven kijken naar dit schilderij van de vrouw bij de Jakobsbron en dit verbinden met ons eigen leven, onze eigen diepte. Wat zien wij dan?

Voelen wij ons soms ook door een lichtstraal verbonden met iets van God naast ons of in ons, dat ons diepste zijn vervult en ons in beweging zet naar de ander?

Sta hier nog een tijd bij stil of deel uw verhaal met uw partner of een ander, die u uitnodigt om naar dit schilderij van de vrouw bij de bron te kijken.

- Gebed, slotlied en zegenbede

1. Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
wijs Jij ons de goede wegen.
Wil in de woestijn het manna zijn,
omgeef Jij ons met jouw zegen. (bis)

2. Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
wees met ons in al het lijden.
Wees warmte en licht, een mens'lijk gezicht
nabij ons in donkere tijden. (bis)

3. Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
en geef geloof en vertrouwen:
een vlam die niet dooft, in vrede gelooft.
Geef dat wij daar zelf aan bouwen. (bis)

4. Behoed en bewaar Jij ons, lieve God,
omgeef Jij ons met jouw zegen.
Wil in de woestijn een bron voor ons zijn
en zet ons op nieuwe wegen. (bis)

Collecte diaconie zie mededelingen

Mededelingen

- Doopsgezinde voorgangers van de Noordelijke provincies maken per toerbeurt huisdiensten die toegezonden worden naar alle secretariaten van gemeenten in Friesland en Groningen, en daarbuiten. De secretariaten zorgen voor verdere verspreiding. Zo proberen wij met elkaar voor continuïteit te zorgen.
- Wij proberen dit extra berichtenblad namens DoRe Dokkum wekelijks bij u thuis te bezorgen. Wilt u dit niet meer ontvangen of liever per email, laat het dan even weten aan Thea of Wietske (wietskewiersma@hotmail.com) of 06-22829298.
- Eind van deze maand verschijnt het aprilnummer van het berichtenblad. Evenals dat bij de vorige twee nummers het geval was, zal hieraan geen huisdienst worden toegevoegd. Dat betekent dat u geen liturgie krijgt voor zondag 28 maart.
- Wilt u graag (telefonisch) contact met iemand van de kerk dan kan dat via Akke Doornbos, die de bezoek(st)ers coördineert. Of rechtstreeks met Janneke Kerkhof – de Vries (pastoraal werkster/consulente) via 06-13366701 met het inspreken van een bericht met ook uw eigen telefoonnummer. Janneke belt u dan terug.
- De **collecte van de diaconie is deze week voor de organisatie MiGreat, opgericht door Roos Ykema, die ook de landelijke actie Lopend Vuur heeft georganiseerd.** U kunt uw gift storten op rekening NL52RABO0307833372 ten name van Diak. Doopsgz. en Rem. Gem. Dokkum onder vermelding van MiGreat of Roos.
- Bij Morra (Frl), staan op 2 april 4.222 poppen in een weiland. Deze poppen staan symbool voor de kinderen die zonder ouders in vluchtelingenkampen, zoals Moria in Griekenland, verblijven. Wil je ook een pop maken voor Kamp Morra? Thea Metz zoekt nog enkele 'aanpakkers' die willen helpen. Er zijn nu al 1900 in de maak.
- Volgende week zondag, 21 februari, ontvangt u een huisdienst van ds. Pieter Post van DG Heerenveen en Tjalberd.

